

פרשת קרח – שלח בחו"ל
מברכים – ב"ח סיון תשפ"ו אבות ד'
שנה ב"ו גיליון אלף רס"ז

זמני כניסת ויציאת השבת			
הדרה"נ	מוצ"ש	ר"ת	
7:25	8:31	9:00	בני ברק
7:10	8:28	9:03	ירושלים
8:12	9:30	9:42	שלח בחו"ל

זכרון תורת משה

אבסניה לתורה וחסידות

י"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

ר"ח תמוז א"ה יום ב' ג' – מברכים החודש המולד: יום ב' שעה 6:46 בבוקר {בארה"ב 4:36}, ו-16 חלקים

משולחן גבוה

אמרות קודש מדבוח"ק
זיע"א

ויקח קרח (טז, ז)

למה נסמכה פרשת חוקת לפרשת קרח לומר
לך שתקבל את ההנהגה העליונה בתור חוק
ללא חקירת הטעם ובלי התחכמות

וכפי שאמר הרה"ק קוה"ק מרן רבינו דח
מלעלוב זיע"א: "אילו לא היה קרח מתחכם
לא ה"י בא למה שבא". (קדושת מרדכי)

פירש"י וקרח שפיקח היה מה ראה לשטות
זה, פירוש מה ראה לשטות זה "להיות
פיקח". ועמקו הוא. (שיח שרפי קודש מהרה"ק
קוה"ק מרן רבינו דוד מלעלוב זיע"א)

*

עוד איתא (שם בספר שיח שרפי קודש) בזה"ל:
בליל שבת קודש בדרך שיחו אמר בא
הלשון: בהיותי אצל הרב הצדיק רבי משה
מלעלוב זצלה"ה זיע"א בשבת פרשת קרח
לא שמעתי ממנו שום דברי תורה רק בכל
הסעודות אמר הרבה פעמים: "וקרח שפיקח
היה, צו קלוג טאר מען נישט זיין" (יותר מד
פיקח אסור להיות).

ולהבין דבריו הקדושים, דהנה כל איש
הישראלי מזהיר לשמור את עצמו שלא ילך
בהתורה הקדושה בשום התחכמות כלל, כי
אם הולך חלילה בהתחכמות יוכל ליפול ח"ו
להתחכמות רעין ובישין רה"ל ויכול ליפול
ח"ו לכל הרהורים רעים ומינות ח"ו, רק יאמין
באמונה שלימה בפשיטות מה שהזהירה
התורה הקדושה לעשות ושלא לעשות.

"זהו שמוזהיר התנא כל שירתא חטאו
קודמת לחכמתו חכמותו מתקיימת, כי
לכאורה קשה על דתן ואבירם כי לפי הידוע
שהיו גדולי ישראל ובדאי היה להם אנשים
אשר היו מסתופפים בצילם הנקראים בשם
חסידים שלהם.

היתכן איך היו יכולים להיות דבוקים בהם
הלא ראו בהם כל מה שעשו היה שלא כמו
שכתוב בתורה, הם שהותירו מן המן, ועוד
הרבה דברים כידוע, וא"כ איך מלאה לבם
להתחבר בהם.

אך זאת היתה שהמה היו הולכים תמיד
בתורה בהתחכמות ואמרו מאן יימור שאם
נותר מן המן שיתלעו ועשו זאת למען יברר
האמת שכל מה שכתב בתורה הוא אמת ונכון
המשך בעמ' ב

השומעים מיט ועמען האט ער
גיהאלטן דעמאלט'ס היינו אם היה
לציידו של משה רבע"ה או חלילה
לציידו של קורח, אז ענה וא"ל הה"ק
זי"ע שהוא עמד מן הצד ולא חיוה
דעתו לא לכאן ולא לכאן ושוב
שאלוהו השומעים היתכן, וכי יתכן
שאדם גדול כמוהו לא יהיה ודאי
לציידו של משה רבע"ה שהוא אמת
ותורתו אמת היתכן שבר ישראל

שכשר במעשיו יסתפק באמת פשוטה זו, אז ענה וא"ל הה"ק
וכי מה אתם סבורים שהיתה זו סתם תקופה פשוטה, וכי קורח
ואנשיו היו סתם פושט'ע מענטשן והלא הם היו אנשים גדולים
ביותר גרויסע ת"ח גאונים וצדיקים ולכן יכלו לטעות אחרים
רה"ל עד שאפילו לעומד מן הצד גם היה דבר קשה, שהיה שם
כזה בלבול המוחות רה"ל וכאלו נסיונות עד שאפי' לעמוד מן
הצד היה גאר א גרויסע זאך וממילא שאי"ז לפי הבנתנו
והשגתנו להבין המחלוקת על הכהונה שם.

ומי"מ איתא מצדיקים לפרש בערך בסגנון זה און אויף דעם
גארט נוסח עה"פ רב לבס בני לוי פירש"י דבר גדול אמרתי
לכם שכולם אובדים ואשר יבחר בו ה' יצל וקרח שפיקח
היה מה ראה לשטות זו עינו הטעותו ראה שלשלת של גדולה
יוצא ממנו שמואל ששקול כמשה ואהרן וכו"ד משמרות מבני
בני כולם בעלי רוח"ק לכן אמר אפשר כל זה ממני ואני אעמוד
מן הצד לכן טעה בעצמו שהוא יהיה האחד שניצול ולא ראה
יפה ומשה היה רואה ע"כ מלש"ק.

א"כ מכאן שקרח לא היה אדם פשוט אלא אדם גדול ובעל
רוח"ק, וא"כ איך הוא שבא אדם גדול כמוהו לכאלה מעשים
וטעויות כאלו אשר לא ייעשו, וכידוע שבתה"ק אי
פשטעא"ס ולכן ממילא י"ל שיתכן שבאמת היה קורח מגדולי
בני לוי והיה עובד ה' גדול במדרגות גדולות כמו שאמנם יאה
לבני לוי ולכן היה מבני עליה שיש להם השגות במדרגות של
עבודת השי"ת ולכן היה מכיר ומשיג היטב גדול המדרגות של
הכהנים בימים ההם, ולכן הגם שהיה בעל מדרגה בעצמו היה
משתוקק ורוצה במדרגות גדולות יותר כמו אלו של הכהנים
שהיה רואה שהכהנים בימיו היה להם גולדיגע גרויסע
מדרגות ע"י עבודת הקודש שלהם עבו' הקרבנות שעשאו
בכוונות ויחודים גדולים וע"י היו שטייגן מיט גרויסע מדרגות,
ולכן היה קרח אף הוא משתוקק אויך צו שטייגן אזאלעכע
מדרגות ובפרט אלו של הכה"ג שנכנס ביוה"כ לפני ולפנים
שזה עבודה שאין לנו שום השגה בזה, וכדאי' מצדיקים ששם
לא היה כה"ג בכלל בבחי' מענטש אלא בבחי' מלאך כידוע,
וממילא נפשו של קורח מאוד השתוקקה להיות זוכה לאלו
המדרגות הכוונות ויחודים של אלו הכהנים שהיו בימים ההם
בעלי מדרגות כראוי לאהרן'ס הכהן קינדער ושל הכה"ג
בפרט, וביותר שהוא היה מבני לוי שמשרתים את הכהנים
באוהל מועד ומסייעים אותם בעבודתם, לכן השתוקק ג"כ לזה
להגיע ליתר מדרגות כהכהנים ואפי' כמו כה"ג שאלצו הם די
גרעסטע מדרגות של דביקות השי"ת ביחודים גדולים, ובפרט
ביוה"כ שאז הכהנים והעם העומדים בעזרה כשהיו שומעים
השם המפורש יוצא מפי כה"ג בקדושה וטוהרה היו כורעים
ומשתחוים ונופלים על פניהם ואומרים בשכמל"ו ונפל אז על
כולם פחד נורא מהדר ה' ופחד גאון ע"י עבודת כה"ג שהיתה
אזא הייליגע זיסע לעכטיגע עבודה כפי שהיה נראה אז יוה"כ
וכן כל השבתות וימים טובים ושאר כל הימים איש כפי
המשך בעמ' ב

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר
שליט"א

יסוד המחלוקת בא מגאות כי הנגועים בזה
רוצים להיות גדולים בעצמם יותר מאחרים

בפרשתנו פרשת קורח אי שטען קורח
למשה רבינו ע"ה ולאחרון הכהן ויקחלו על
משה ועל אהרן ויאמרו אליהם רב לכם כי כל
העדה כולם קדושים ובתוכם ה' ומדוע תנשאו
על קהל ה' ומשה רבינו ע"ה ענה לו באותו
מטבע לשון רב לכם בני לוי וכידוע שבתה"ק
אי' פשטים עא"ס ולכן יל"פ מה שענה לו
משה רבינו באותו לשון לרמוז ולומר לו שמה
שאתה טוען עלי ועל אהרן אחי שאנו
מתנשאים על קהל ה' כמו שאמרת לנו רב
לכם שאנו נוטלים גדולה לעצמינו ומתנשאים על קהל ה', זה אמרת
מפני שאתה עצמך נגוע בגאות, שלכן ענה לו משה רבינו רב לכם
בני לוי שאתם בעצמכם נכשלתם בגאות ולכן באתם מזה לכל זו
המחלוקת, והגם אמנם שאין לנו השגה בקרח ולא בעדתו שהיו
כולם מאתיים וחמישים איש נשיאי ישראל קראי מועד אנשי שם
ולא יכול להיות לנו שום השגה בהם, ובכלל בדורות הקדמונים אין
לנו שום השגה ולא יתכן שיהיה לנו השגה בהם ולכן אפי' שאנו
רואים מש"כ בתה"ק מה שאירע שם עכ"ז איננו משיגים הענין
עצמו איך ומה ואיפה ומה שהיה שם אלא שאנו מדברים אויפן
אויף לסבר את האוזן מה שיכולה לשמוע ולכן עפ"י פשטות אנו
אומרים שהוא הפירוש שם באלו הלשונות שהוא שא"ל משה רבינו
כתשובה על טענתם וענה להם באותו המטבע שבה הם באו
בטענות רב לכם כדי להסביר להם שהם נגועים בגאות והתנשאות
ולכן אינם יכולים לסבול אחרים ולהשוות א"ע לאחרים כיון שהם
אוחזים עצמם גדולים מכולם וזה מביאם לראות חסרונות באחרים
ואינם יכולים לסבול גדולתן של אחרים, ולכן מה שאתם אומרים
עלינו שאנו מתנשאים על קהל ה' זה דיבורים הנכבדים מהתנשאות
וגאות, ולכן מסיבת זאת זה בא לכם שאינכם סובלים אותנו ואת
אחרים, משא"כ אם תהיו בענוה כראוי או תוכלו להיות בשלום
ושלוה עמנו ולהשתוות עצמכם עם אחרים ולא לראות חסרונות
שלכן נמצא יסוד המחלוקת שהוא בא מגאות כי הנגועים בזה הם
רוצים להיות גדולים בעצמם ורוצים להיות יותר גדולים מאחרים
וממילא גם לא יכולים לסבול את אחרים כלל, ולכן עושים עמדם
מחלוקת ושאר דברים גרויעם ר"ל ורואים רק חסרונות באחרים
ולא יכולים להשפיל עצמם אל אחרים וסבורים שכל העולם חייב
להם כי קד סבורים אלו שנופלים בגאות ולכן מחלוקת נובע מגאות
כי גאות מביא וגורם לפירוד הלבבות כי הגאות איה מנחה לו
להשפיל ולהשוות א"ע לאחרים אלא לראות חסרונות באחרים
רה"ל און ער קען נישט זיך אראפ לאזן צום יענער ולהיות בשלוה
עמו ורק רוצה להתרומם ע"ג השני רה"ל ולכן גאות מביא מחלוקת
כי אז א"א להיות באחדות ולא לסבול אנשים אחרים ולא להתאחד
עמם ולכן יסוד המחלוקת מונח ונמצא בגאות.

ולכן יש לנו להתעכב ולהתבונן שהגם שכבר אמרנו שאין לנו השגה
בגדלות קורח ועדתו ובמהותם וגם ידוע שהה"ק הרבי החזה
מלובלין זי"ע כשהיה מדבר על קורח היה רגיל על לשונו הלשון די
הייליגע זיידע קורח, שבהיותו מצאצאי של שמואל הנביא
מצאצאי קורח, ולכן נמצא שאף הה"ק מלובלין זי"ע היה ג"כ
מצאצאי של קורח ולכן היה רגיל להתבטאות עליו די הייליגע
זיידע קורח וממילא שיש לו ללמוד מזה שאין לו שום השגה
בקרח ומהותו וגדלותו וענינו ואם אפי' אחר שנבלע באדמה נקרא
בפי הה"ק הנ"ל זי"ע די הייליגע זיידע קרח כש"כ שלפנ"ז היה כן
וכש"כ בשעת החטא ולפני החטא, ואין לנו שום השגה בו ובמעשיו
שעשה שם וכמו שמקובל ומסופר מהה"ק בעל הישמה משה זי"ע
שסיפר ע"ע שזוכר א"ע בגלגוליו הקודמים שהיה בעולם ואחד
מהם בימיו של משה רבינו ע"ה ומעשה של קורח ואז שאלוהו

שיחת קודש

המשך מעמ' א'

ומשה רבינו ענהו שחיבת בציצית או צחק עליו קורח באמרו ומה חוט אחד של תכלת פוטר הציצית זו שכולה תכלת ודאי תפטור את עצמה מחיוב ציצית ותכלת בציצית, והנה דבר זה צ"ב והרי מצות תכלת היא להשימה על כנפות וחוטי הציצית וא"כ מה יועיל שהבגד עצמו הוא של תכלת והרי לא זו היא המצוה וא"כ במה חשב קורח ללעוג בזה למשה ומצוות ה' ואותה שאלה יש גם לשאול בדבר השני שצחק קורח כמובא במדרשיו חז"ל שא"ל בית מלא ספרים וס"ת האם חייב במוזהו ענה לו משה שחייב ושוב לעג קורח ומה שתי פרשיות במוזהו הבית פוטרים כל הבית כש"כ בית מלא ספרים שיפטור א"ע, ולכאור גם כאן יש לשאול דדרי ציונה תורה"ק לשים מוזהו כהלכתה של שתי פרשיות דייקא בהדלת ומוזהו ובודאי שאם יקח ס"ת ושאר ספרים ויקבע אותם בדלת שוודאי א"י צורת מצות מוזהו וא"כ בוודאי שספרים וס"ת הם קודש קדשים אבל אינם צורת המצוה ומה ההו"א שיפטור את כל הבית מחיוב מצות מוזהו, וי"ל בהקדם ד"ק של מן הרה"ק רבינו משה מלעילוב זיע"א שפירש מה שארז"ל קרח שפיקח היה מה ראה לשטות זו היינו מה ראה לשטות זו להיות פיקח וממילא י"ל אם מותר ואפשר דקרח ואנשיו הלכו בפקחות פסולה ורצו להיות אויבער חכמים ורח"ל נטלו עצמם לגמרי מהתמימות ולכן פירשו המצוות האלו שה' אומר בתורה"ק שלציצית צריך תכלת אלא שאפשר לצאת ידי"ח אפי' בחוט אחד של תכלת אבל זה ודאי שכל המרבה הרי"ו משוכח ומעיקרא דדינא היו צריכים שם הרבה חוטי תכלת אלא שאפשר להסתפק באחד ג"כ, ממילא טלית שכולה תכלת שיש בה הרבה חוטי תכלת יש בה עיקר כוונת המצוה ולהכי תפטור א"ע מחיוב מצות ציצית ותכלת שבה, וכן עזה"ד הם פירשו במצות מוזהו שגם שם סגי אפי' רק ב' פרשיות אבל עיקר שורש המצוה להרבות בס"ת בבית ולהכי טענו שבית מלא ספרים יהיה פטור מן המוזהו וזה היתה שטותו של קורח לילך בדרך של שטות ולא כמש"כ בתורה"ק תמים תהיה עם ה"א שלא לומר סברות כאלו דכוונת מצות ה' הכוונה כך או כך אלא יש לקבלם ולקיימם בפשטות שאם כך כתוב א"כ כך הוא און נישט אנדערש, וכמו שמשנה רבינו אומר צורת המצוה ומלמדה לנו כך הוא רצון ה' וכך ה' מלמדנו ויאמינו בה' וכו' דכמו שחייבים להאמין במשה רבינו כך הוא מצות ה' עלינו בדיוק כך לקיים ואין שייך חכמות אהין אהער, אלא פתיל תכלת הוא המצוה ולא אופן אחר ושתי פרשיות במוזהו הם המצוה ולא אחר, שאמנם ספרים וס"ת הם קודש קדשים אבל אינם מוזהו, וכמו שציונו מרע"ה מפי ה' כך עלינו לקיימם בתמימות ובפשטות בלא התחכמויות ובלא לומר שהכוונה כך או כך אלא כמו שכ' זאת התורה לא תהא מוחלפת ולא תהא תורה אחרת מאת הבורא ית"ש, ועלינו לקיימה בדיוק כמו שאמר לנו מרע"ה באמונה ותמימות שלימים, משא"כ קרח ואנשיו שהלכו בפקחות של שטות נכשלו בכל זה.

וממילא אם מותר ואפ"ל שכמו שהלך בפקחות דשטות לפרש המצוות שלא כפשוטן כך גם טעה ורצה לעצמו מדרגות רוחניות עליונות ולא הלך בפשטות ותמימות ולא היה יודע שאסור ומיותר ואין צריכים לחפש ולבקש מדרגות רוחניות אלא יהודי צריך תמיד לעבוד את השי"ת כחייל פשוט א פושטעד זעלנער ולא לרצות להיות בעל מדרגה, ואמנם מי שזוכה וקיבלם במתנה מהשי"ת אשרי לו אך לחפש ולדרוש אותם אסור ולא צריכים זאת, והגם שקרח ראה שם אצל הכהנים עבודות ויחודים נשגבים ואש קודש של הכהנים לעבוד השי"ת וחפץ ג"כ לעצמו כאלה ולא ידע שאין לחפון יותר מלימודו ורצה להיות כמזהם והכה"ג ושכח מהכלל הגדול שאסור לחפש מדרגות והלך אחרי השתוקקות לבו בלא לזכור שצריך לעבוד את ה' כחייל פשוט, ואמנם אם עובדים את ה' בתמימות ופשטות ממילא מקבלים במתנה מהשי"ת כל מיני מדרגות אך זה ע"י עבודה בפשטות ולא ע"י חיזור אחריהם, וזהו היתה טעותו של קרח שפיקח היה.

והנה שם אמר מרע"ה בואת תדעו כי ה' שלחני אם כמות כל האדם ימותו אלה לא ה' שלחני ואם בריאה יבא ה' ופצתה האדמה את פיה וידעתם כי ניאצו האנשים האלה את ה', וצ"ב מה כל האריכות הו' ולא מספיק סימן של עצם המיתה דהשלעכטע גוים ימותו וכבר ידעו שמשנה אמת ותורתו אמת וכן למה היו צריכים כזה עונש נורא להיבלע באדמה ואיתא פירושים דאם היו קרח ואנשיו עונשים

עבודתו הק' בביהמ"ק ואהל מועד שם, עבודת הכהנים לקרב ישראל לאבשבי"ש לכפר על כל חטאתיהם עם כל עסק הקרבתם שהם כפרה לישראל ולכל כלל ישראל עם העולה והתמידים שבכל יום ונדרים ונדבות של עמך בית ישראל לכפר על ישראל, שע"י כל זה הגיעו בזה הכהנים כולם למדרגות נשגבות וממילא אחר שראה והשיג קורח את מעלות הכהנים השתוקק אף הוא אליהם וזה מה שמשכו לטעון על משה רבינו טענותיו, והביאתו לטעון כי כל העדה כולם קדושים ויכולים וראויים כולם להגיע ולזכות לאלו המדרגות וזה הביאו לחלוק על משה רבנו"ה רח"ל, ולכן אם מותר ואפשר לומר שדווקא גודל השתוקקותו לזכות צו די גאר גרויסע מדרגות זה מה שהביאו לנפילתו להיות חולק על צדיק הדור, היות שכבר כתוב ויאמינו בה' ובמשה עבדו שתורה"ק מקשרת שניהם באחד אמונת השי"ת ואמונת משה רבנו"ה שהולכים שלובים גם יחד, ולכן אם ח"ו נופל מאמונת השי"ת רח"ל נופל מאמונת הצדיק רח"ל וכן להיפך אם נופל מאמונת הצדיק ממילא גם נופל מאמונת השי"ת, כי הם קשורים זב"ז, ולכן דווקא כשיש אמונה חזקה בצדיק אמת וצדיק הדור שהם כלולים כולם במשה רבנו"ה שאיתפשוטותי דמשה בכל דרא ודרא וגם כך יאמינו לעולם ודרז"ל גם לרבות צדיקי דורות הבאים שבמשה רבנו"ה מרומו וכולל כל צדיקי האמת שבכל הדורות כמין הבעש"ט הק' זיע"א ותלמידיו ותלמידי תלמידיו שבכל הדורות, שבמשה מרומו וכולל כל הצדיקי אמת, לכן ע"י השתוקקות קרח למדרגות גדולות כנ"ל מזה נפל למחלו' והחל לחלוק על משה רבינו ונפל מאמונת השי"ת כדפירש"י שמשנה רבינו א"ל לקרח שבהו הוא חולק על השי"ת וידע שמעשיו הם רח"ל קעגן די באשעפער רח"ל, ומתוך זו המחלוקת שבאה לו דווקא מחמת השתוקקות למדרגות נעלות מזה הגיע ונפל ונכנס למחלוקת ונפל מאמונת צדיקים ואמונת השי"ת די באשעפער רח"ל וע"י שחלק על משה רבינו נקרא שחלק על על דברי ומצוות ואמונת השי"ת ובוזה הוא נפל רח"ל ביז די ביטערע מצב דבליעת האדמה.

והנה יש להתעכב ולהתבונן שהנה רש"י מביא שהתלוץ קרח ממשנה וגם הביא המאמרים וחמישים איש והלבישן טליתות תכלת ושאלו אלו חייבים בציצית או לאו ומסתמא הכוונה ששאל אם חייבת בפתיל תכלת על הציצית כי אם הכוונה אם עצם חיובה בציצית א"כ מה הו"א שאם היא כולה תכלת תיפטר מחיוב ציצית,

משולחן גבוה

המשך מעמ' א'

לכן כל מה שעשו היה בזה האופן להראות לכל שלא טוב לעשות מה שנאמר שלא לעשות רק צריכים לברר בתחילה האמת, אבל סופם מוכיח על תחילתם שצדעת המינות פרתה במצחם וכפרי בתורה ונעקרו מן העולם רח"ל.

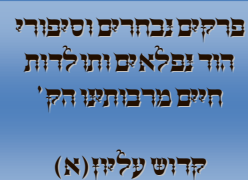
על כן צריכים אנו ליזהר שלא לסור ח"ו מהתורה הקדושה ימין ושמואל ולא לילך בהתחכמות רק להאמין באמונה שלימה בפשטות ולילך בעקבי הצאן ולעשות מה שנאמר לעשות ולקיים מה שנאמר בתורה שלא לעשות ולהיות מיראת חטאו קודמת לחכמתו חכמתו מתקיימת". (אמת לעקב - קרח).

במיתה לבד לא הי' זה ראי' שמושה רבינו הצודק כי היו יכולים לומר שאפי' הצדק עם קרח עכ"ז הוא מת רק בגלל שעשה מחלוקת שעונשה חמור אפי' אם העושה אותה הוא הצודק ולכן הוצרך משה רבינו לומר שימותו במיתה משונה כזו של בליעה באדמה ואז ידעו מזה שמשנה הוא הצודק והוא ותורתו אמת.

עוד מתרצים בדרך בדיחותא שקרח טען שאהרן ומשה מתנשאים על קהל ה' והוא היפך מה שהעידה תורה"ק והאיש משה עניו מאוד מכל האדם אשר על פני האדמה ואילו לפי טענת קרח אין משה עניו יותר מקרח לכן ירד קרח מתחת לאדמה ואז שוב היה משה רבינו ע"ה עניו מכל האדם אשר ע"פ האדמה גם לשיטת קרח שהרי הוא כבר מתחת האדמה, לכן כעונש על דבריו ולשיטתו הי' נצרך לירד תחת פני האדמה.

עכ"פ רואים אנו איך שלעכט על כל הגוים, דמחלוקת הוא אש נורא ואפי' אם הצד שכנגדו אינו צודק עכ"ז מחלוקת הוא חמור מאוד ויש עליה עונשים מרים כמו שהביא רש"י ב"ד של מטה עונשים משיביו ב' שערות וב"ד של מעלה מבן כ' וכאן אבדו אפי' יונקי שדיים שלעכט אויף אלע שלעכטע גוים, כי מחלוקת הוא מהגרועים עלי אדמה רח"ל, ומכאן לנו לימוד המוסר כמה יש ליזרזר מאוד בחזק לברוח ממחלוקת שלא להיות לו שום שייכות שהוא לימוד מוסר גדול ונשגב כמה צריכים לברוח ממחלוקת רח"ל כמובא שבית שני חרב משום שנאת חנם ממילא שבנין הבית השלישי ע"י ההיפך שהוא אהבת חנם ואחדות ישראל ואפי' שעה אחת אם יהיו ישראל באהבה ואחדות תיכף יבנה המקדש ותהיה עת ישועה, וא"כ נמצא שעל זו השעה א' מצפים אלפי שנים א"כ כמה צריכים להשתדל בזה, כמו שחזו"ן אנו כמה מד העונש המחלוקת, ממילא יזכר שמידה טובה מרובה לאיזה טובות יכולים לזכות ע"י השלום ואהבה ואחוה שת"ח מרבים שלום בעולם, שהוא תיקון הדור ויציאה מהגלות ושכרו עד אין סוף בעוה"ז והקרן קיימת לעוה"ב לעסוק במדת אהרן היפך קרח שחלק עליו במדת אהרן הוי מתלמידיו אוהב ורודף שלום, אוהב הבריות ומקרבן לתורה, לעסוק באחדות של כל ישראל שישכרו אין לשער ואין לתאר בכלל, ויכולים לזכות ע"י לבנין ביהמ"ק ולהיות באחדות באהבת ישראל ואהבת חברים וכל ישראל יחדיו יזכו להשראת השכינה עמהם, וה' ירחם שנוכה לתשובה מאהבה ויעשו כולם אגודה אחת בלבב שלם וישפיע עלינו ענוה ומידות טובות ושפלות רוח ושפלות ברכ' אמיתיים, וכמו שכבר אמרין דגאות שורש הפירוד וענוהו שורש האחדות לכן צריכים לראות כ"א את חבירו חשוב ממנו וגדול ממנו לאהוב אותו ולראות שהאלה הוא חשוב ממני ויותר טוב ממני ועלי לעזור לו כמה שאוכל, ולכן ענוהו יסוד השלום כי אם חבריי טובים ממני ודאי ארצה וכן עלי להיטיב עמהם וע"י ענוה נזכה לראות מעלת חברינו ולא חסרונם, שיסוד השלום מענוהו ושפלות רוח כמש"כ באגרת הרמב"ן שענוהו כללות המידות טובות כמ"ש שם וכאשר תנצל מן הכעס תעלה על לבך מדת הענוהו שהיא מידה טובה מכל המידות טובות, שהם מביאים לאהבה אחוה שלום ורעות ואחדות כל ישראל.

השי"ת ירחם עלינו שנוכה צו שטייגען בתורה ועבודה וגמ"ח מתוך שמחה עבדו את ה' בשמחה בואו לפני ברתנה, ועתה שבא תמוז ג' השבועות ואכן שיתהפכו לימים טובים ואחריו ט' באב שיתהפך ליו"ט גדול עוד בהאי שתא ע"י אחדות ואהבת ישראל, וכבר בת"ב זה נזכה לחזות בבנין ביהמ"ק וירושלים הבטיה שהיא עיד שחבורה לה יחדיו באחדות ישראל ישועת ה' כהרף עין, ה' ירחם וישמח את כל ישראל בפרטות ובכללות וישמרם בשמירה עליונה הן באר"י והן בכל מקום שהם ויתן רפואה השלימה ברו"ג ובריהגוה"ל, רפואות ישועות ותורה וגדולה במקום אחד, שמחה וישועה שלימה ונוכה מהרה ליו"ט שיתהפכו הדריי ואכעז האלו ותשעה באב לימי שמחה ויום טוב במהרה בימינו אמן. אויף א זיסע אופן אויף אייביג.

כתוב בספר "נפלאות היהודי" דף ל"א ע"ב:
 פעם התאכסנו אצל המגיד הקדוש מקאזני
 שלושת הצדיקים: היהודי הקדוש
 מפארשוסהא, והרה"ק רבי
 מסטרקאווי, והרה"ק רבי דוד מלעלוב.

המגיד מקאונץ והיהודי הקדוש שישבו ביחד
היו מדברים ביניהם, והמתיקו איזה סוד
במשאלי.

הרה"ק רבי דוד מלעלוב ישב ואכל לחם, וטח
מרחח חמאה על פניה.

וואס זיין תבין כמה גדול כח אכילת
הצדיקים, שנתשב הוא כקרבנות].

ואגב אכתוב מה שכתוב שם, שפעם היה המגיד הרה"ק רבי יחיאל מיכל מזלאטשוב בעיר קלימנמוב, והיו שם כמה צדיקים, וגם הרה"ק רבי דוד מלעלוב היה שם. כשנסע משם המגיד הלך הרה"ק רבי דוד אל מוה"ן לעיר [כי חשש שמא לא יניחוהו לגשת אל המגיד וליקח ממנו פרידת שלום], וחיכה שם. כשעבר המגיד לפניו הלך רבי דוד אליו עם פיתקא, וכתב שם שהוא מבקש שהמגיד יתפלל עבורו שהוא יוכל לאכול לשמה, ובירך אותו המגיד שיוכל לאכול לשמה.

בשעה"ג: וראה בספר "אור חכמים" מזקיני הרה"ק רבי צבי אריה לאנדא זי"ע אדמו"ר

טבל בקרח וגופו חם

המשמש שלו היה עמו, והחל לצעוק: "רבי רבי
הלא אני מצטנן מאד".

אמר לו הרה"ק רבי דוד: "בא נא אלי, ותחמם את עצמד בגוף שלי".

אמר הכותב: וראה קדושתו.

[וזאת סיפר הרה"ק מזאנווייטערשט שליט"א].

”בית המדרש בו גילה לנו רבי דוד מלעלוך את סודות התורה הוא כהר סיני, ורבי דוד הוא בבחינת משה איש האלוהים, ודיבוריו שאומר לנו הם בבחינת עשרת הדברות.”

העגלה של הרה"ק רבי דוד שהיה נוסע
בה – נחשבת היא אצלי כמו קדשי
קדשים". [הרה"ק] רבי ישעי'

מפשעדרז

האבות באו לסוכתו

פַּעַם בָּא אֵלָיו אִישׁ חָכֵם אֶחָד וּשְׁמוֹ רַבִּי אֲבִינָדוֹר מוֹלֵאֲשֵׁצִיּוֹת לְסוֹכוֹת. בְּלִילָה הָרִאשׁוֹן אַחֵר הַמַּעֲוֹדָה כְּשֶׁהִיהָ לַעֲרֹךְ שְׁעָה יָיֵא אוֹ יִ"ב, יֵשְׁבוּ הֵם בִּיחָד בְּסוֹכָה, וְאָף אִישׁ לֹא הִיָּה שֵׁם. הָרִגִּישׁ רַבִּי אֲבִינָדוֹר אֵיזוֹ הַרְרָשָׁה וּנְפֹל עָלָיו פֶּחַד גָּדוֹל.

אמר לו הרה"ק רבי דוד: "דע לך שאברהם יצחק ויעקב המה כאן "דאמאזוע געסט" [אורחים מבזעים]. [היינו שאין הוא צריך לירא כלל].

קפיצת הדרד לאפטיא

פּעס נסעו הרה"ק בעל מאור ושמש, ובניו רבי יוסף ברוך הנקרא "גיטער יוד" מניישמאט ורבי אהרן מקראקא עם הרה"ק רבי דוד מלעלוב להרה"ק בעל ארתב ישראל מאפמא. וזוהי זה

בערב שבת קודש [כי הם לא היו רחוקים
מאפסא כי אם מעט].

באמצע הדרך נשבר פתאום אופן אחד מהענלה, והם לא יכלו להמשיך ולנסוע הלאה. כיוון שהיה זה באמצע הדרך, הם לא יכלו להישאר שם בשבת קודש. והלכו אל נפה ערל אחד כדי לתקן את האופן, והוא לא רצה לתקנו באמרו שאין לו פנאי.

ואז הם שכרו שתי עגלות קמנות, והרה"ק בעל
מאור ושמש ורבי דוד מלעלוב ישבו על עגלה
אחת, ושני האחים הנ"ל על העגלה השנייה.

הפתאום הם ראו שהשמש כבר ממשמש ובא
לשקוע ושבתי קודש מתקרב, אך לא היתה
להם שום עצה מה לעשות. הם נסעו מעט
הלאה והגיעו לאיזה כפר, ויצאה אליהם אשה

אחת ואמרה להם: "יהודים להיכן אתם גוססעים, הלא אנכי הולכת להדליק כבר את הנרות, כי שבת קודש ממשמש ובא".

בששמעו זאת, אמרו חרה"ק בעל מאור

ושמש והרה"ק רבי דוד מלעלוב לשני האחים:
 "תכסו את ראשכם בהמלבוש שלכם". הם
 עשו כן, וברגע אחד הם היו באפטא על ידי

קפיצת הדרך. הם הלכו שם למקווה, ואחרי כן הלכו כולם ביחד להרה"ק בעל אוהב ישראל ויז"ע. והוא כבר היה עמוף בהטלית, וכשראה אותם אמר להם: "הלא המתנתי עליכם באמירת 'תדון' ופתם ואמר תודו."

והמעשה חלו סיפר הרה"ק רבי יוסף ברוך
מנייטשטאט הנ"ל לרה"ח ר' אברהם הכהן
מענטליק מחמעלניק, והוא סיפר אותה לבנו
הרה"ח ר' משה הכהן נ"י, והוא סיפר לני.

הזאת הטורף ברח

פעם יצא הרה"ק רבי דוד מלעלוב לנסיעה ארוכה, מלווה בכמה חסידים מאנשי שלומו שהצטרפו אליו במרכבתו.

באמצע הדרך, רחוק מיישוב בני אדם ובין היערות, פתאום יצא לקראתם זאב טורף מן היער והתקרב במהירות אל העגלה.

פחד גדול נפל על החסידים, וברעדה פנו הם
אל הרה"ק רבי דוד שישב בעגלה שקוע
בדביקות, וסיפרו לו על הסכנה הגדולה.

הוציא הרבי הקדוש את ראשו מבעד
למרכבה, והביט בזאב הטורף במבט חזק.

על הזואב נפל פחד איום, והוא פנה לאחוריו
ונמלט משם בקול יללה.

במ"נ ע"י ידידינו היקר והמפואר הרב"ח ר' מתתיהו
בראדדוויין שליט"א נבד לרבנו"ק. ותשנ"ח ח' לו.

ה'ילולא דצדיקיא

- התנא ר' יוסי בן קיסמא דבי אברהם ז"ל אב"ד שאריגראד ב"ד מאיר (תקכ"ב)
 נעקח"ש רבי פסח ב"ד דוד מקראקא (תקל"ה)
 רבי אברהם יהושע העשיל ממאגלניצא ב"ד (ה"ס) מאיר יהואל (תרל"ה)
 רבי אהרן ב"ד יצחק זאב מביאלה ביליץ ב"ד מגד אהרן דפרי טאה (תש"ב)
 נעקח"ש רבי יהושע ב"ד יוסף ה"ד בוקסטיים ב"ד גלטה"ה אור פני יהושע (תשנ"ד)
 ונשרף על קידוש לה רבי חנינא בן תרדיון (ג"א תתל"ב)
 רבי אלעזר חיות מקראקא ב"ד יצחק אב"ד פרושניץ (שס"ג)
 רבי מאיר ב"ד יצחק אב"ד איינושטט ב"ד פנים מוראיות (תקח"ד)
 רבי נחמץ ב"ד בייך - ידע בייך (תרס"ב)
 רבי משולם פייש מטאהש ב"ד מרדכי סג"ל אדמו"ר הראשון מטאהש (תרל"ג)
 רבי שמשון אהרן ב"ד אברהם יצחק מטעפליק ב"ד דברי אהרן (תש"ה)
 - רבי שלמה דאנא ב"ד שלמי תודה (תרע"ג)
 רבי ברוך מאימאפאל ב"ד יצחק (תרע"ז)
 רבי משה נחום יושלזיסקי אב"ד קוֹפֶלֶץ, אסטראלנקא וקאמינקא, תלמיד רבי דוד

א' תמוז

ב' תמוז

מוטאלעט וו'י מרחמסטדורקאק ב' שו"ת מנחת משה, לשד השמן על הרמב"ם, ושו"ת באר משה (תרנ"ו)
 רבי קלונימוס קלמן ב' אהרן הלוי פערשטיין ב' מאור ושמש (תקמ"א ו"א בתקמ"ב)
 ידברי מרדכי אפרים פישל סופר פארשבורג ב' אלעזר וחסבן תל' הדת"ס (תר"ה)
 רבי דוד צבי קאצנבוים דאב"ד דק"ק טאפאלטשאן (תקצ"ו)
 רבי חיים קעקע אב"ד אירשא ב' יצחק ב' אוצר חיים (תר"ה)
 רבי צבי קעקע סג"ל פולק ב' אברהם מבאראד מח"ס כרכות יצחק ותל' החת"ס (תרנ"א)
 רבי יצחק אייזיק טייב דיין דק"ק בשאמאש-א-נכד הה"ק ר"א מקאליב (תרע"ב)
 רבי משה צבי פוקס אב"ד דאדסאדא דין ב' מינמי סופר דאב"ד סופר (תרע"א)
 רבי נתן נטע פראנקפוטרע ב' לוי אב"ד מטעסער דורך (תקמ"ב)
 רבי שלמה ב"ר מאיר נתן הלברשט'ס מבובוב - עטרת שלמה (תרס"ה ו"א תרס"א)
 יוסף צדיקא ב' יעקב אבנ' ע"ה (ב' אלמ"ה ש"י)
 רבי יצחק נתן מהורודנקא ב' יצחק מאלקוויץ תלמיד מרן בעש"ט הק' יוע"א (תקכ"ה)
 רבי נתן נטע מצאנז דאב"ד פרעסבורג (תקל"ב)
 ידברי מרדכי זאב ב' יצחק אהרן אשינאט מליבוב
 מומחברי מפרשי חיים שו"ת מאמר מרדכי (תרנ"ב)
 רבי אברהם ממזיד מוסיסק ב' מאיר אברהם ב' מנחם אברהם ב' מרדכי מצ'טובל (תרמ"ט)
 רבי אלעזר ניסן האדווין ב' נפתלי חיים מרדקוביץ (תרע"ה)
 רבי צבי מאיר פאנטש מדעש ב' יוסף (תשס"ב)
 רבי צבי מאיר פאנטש מדעש ב' יוסף (תשס"ב)

בצל הרה"ק קוה"ק רבינו דוד מלעלוב זיע"א

פעם אחת בא רבינו הקדוש מרן רבי דוד מלעלוב זיע"א עם בנו הרה"ק מרן רבינו משה זיע"א להרה"ק החוזה מלובלין, ולהרה"ק מוהר"ד היה תמיד חדר מיוחד בחצר של הרבי מלובלין לאכסניא, גם בפעם הזאת ציווה מרן מוהר"ד לפרוק החפצים אל האכסניא הלזו והוא הלך לקבל שלום מרבו הקדוש, ובנו הרה"ק ר' משה'לי נשאר עומד אצל העגלה.

ויהי כאשר התחילו לפרוק החפצים בא הרה"ק ר' קלמן בעל "מאור ושמש" זיע"א וקצף על העגלון על אשר הוא נושא החפצים אל החדר הזה ומשיג את גבולו, בעת אשר לא יבצר מהם להשיג אכסניא אחרת הפנויה לפנייהם.

אבל רביה"ק ר' משה לא רצה לשנות מפקודת אביו הקדוש, לכן הלך אל אביו הקדוש וסיפר לו כי הרה"ק ר' קלמן מונע להכניס החפצים להחדר, ואז עדיין לא קיבל אביו הקדוש שלום מאת הרבי מלובלין ועוד לא ראה פני רבו הקדוש רק הלך בבית החיצון הנה והנה.

ויהי כשמעו את דברי בנו הקדוש ר' מ' נתעורר ואמר: א"כ כאשר הרב ר' קלמן קצף עליך נקומה וניסע לביתי בחזרה. וילך ויצו על העגלון לטעון את החפצים על העגלה ולנסוע לביתו.

מראות זאת הרה"ק ר' קלמן ה"מאור ושמש" יצא ופיס את רביה"ק מרן מוהר"ד וא"ל כי הוא מוסר לו את החדר כרצונו הטוב, ולמה יחרה אפו בעוד אשר עוד בידו לתקן את עוות, אבל רביה"ק מרן מוהר"ד לא פנה אל בקשתו וישב עם בנו הקדוש מרן רבי משה על העגלה ונסעו יחדיו לביתם לעיירה לעלוב.

לבעל ה"מאור ושמש" כאב מאוד מהלכיו של מרן מוהר"ד שלא הסכים בשפ"א להישאר לובלינה. וילך אל הרבי מלובלין במר נפשו ויספר לו את אשר קרה לו עם הרה"ק מרן מוהר"ד מלעלוב, וישחק הרבי הקדוש מלובלין ואמר להרה"ק ר' קלמן:

"עוד לא ירדת לסוף דעתו של הקדוש ר' דוד'ל, דרמו בקודש כאשר יבוא אלינו הוא פותח לנו כל השערים עד היכל העליון, וכאשר גמר את מעשהו בחדר החיצון והודיעוהו את אשר עשיתם לו עם האכסניא. אז מצא סיבה לנסוע לביתו".

*

אמר החוזה מלובלין "בעת שיבוא הגואל צדק אז כל העולם יכירו וידעו מעלת הצדיק ר' דוד'ל מלעלוב".

בצל הרה"ק מרן רבינו משה מלעלוב זיע"א

לאחר הסתלקות היהודי הקדוש מפשיסחא זיע"א, היה דעתו של רביה"ק מרן רבינו משה מלעלוב זיע"א לנסוע להסתופף בצל הרה"ק רבי ישעי' מפשעדבורז

בצילם של רבוה"ק

סיפורים נפלאים, מפ"ק רבוה"ק נשמעים לרגל יו"ד דה"מאור ושמש" זיע"א תמוז

זיע"א, והרה"ק רבי יצחק מווארקא רצה לנסוע אל הרה"ק ר' בונם מפשיסחא זיע"א.

באותה עת שלח הרה"ק בעל"מאור ושמש" זיע"א במכתב מיוחד שיבואו אליו. אלא שהם נמנו וגמרו ביניהם לנסוע אל הרה"ק רבי מרדכי המגיד מטשערנאביל זיע"א לשאול את דעתו בנידון להיכן עליהם לנסוע ובצל מי להסתופף.

משבאו אל המגיד מטשערנאביל סיפר לכל אחד מהם סיפור ובו רמז לכל אחד לעשות כרצונו כפי שכבר היה בדעתו טרם באו אליו, ולאחר ששאלו אותו שוב להיכן עליהם לנסוע אמר להם שברור שמרן רבינו משה מלעלוב יסע כרצונו אל הרה"ק מפשעדבורז, והרה"ק רבי יצחק יסע כרצונו אל הרה"ק מפשיסחא, וכך היה.

אודות מעלת חובת לימוד בספה"ק "מאור ושמש"

כ"ק מרן אדמו"ר הרמ"מ זיע"א ובנו כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א היו מצויים לאברכים ובחורים ללמוד ולהגות בספר הקדוש "מאור ושמש", וגם אלו שהיו באים לשאלו על איזה ספר חסידות כדאי להם להגות וללמוד בהם היה מורה להם שיהגו ויעסקו בספר הקדוש "מאור ושמש".

*

מרן הרמ"מ זיע"א היה מרגלא בפומיה בלשון קדשו: "דער ספר מאור ושמש איז איין שטיק חסידות" - ספר הקדוש "מאור ושמש" הוא כל כולו חטיבה אחת של חסידות.

*

בתשל"ב בליל עשרה בטבת - יומא דהילולא של הרה"ק רבי ירמיהאל יוסף זיע"א - בנו הקטן של רביה"ק מרן רבינו אלעזר מגדל מלעלוב זיע"א, נסע רביה"ק הרמ"מ זיע"א לעיר בת ים לביקור אצל הרה"צ רבי שלמה בידרמן זע"ל בן רבי ירמיהאל.

הרמ"מ נטל ידיו לסעודה לרגל יום ההילולא שם לכבוד ההילולא של הצדיק. באמצע הסעודה שוחח רבינו עם שאר בשרו רבי שלמה בסיפורי צדיקים, ובין השאר הרבו לשוחח מהגה"צ רבי מרדכי מסוסנובא זע"ל ה"ד אחיו של רבי שלמה.

וסיפר הרה"צ רבי שלמה לפני מרן רבינו הרמ"מ מלעלוב זיע"א שאחיו רבי מרדכי כשהגיע לבקר בארץ ישראל שאל אותו אם הוא לומד ומתמיד בלימוד הספה"ק "מאור ושמש", והזכיר לפניו באותה שעה מה ששמע מוחנתו ודודו הרה"ק רבי אלטר מסוסנובא זיע"א שהרה"ק רבי שלמה מבאבוב זיע"א התבטא בקדשו לאמור שהספה"ק "מאור ושמש" הוא "שולחן ערוך של חסידות".

מסירות נפש דרך חלון המקוה

סיפר כ"ק מרן אדמו"ר הרמ"מ זיע"א, שבהיותו בעיר קראקא הראו לו שם את החלון של המקוה אותו סגרו על מנעול מתנגדי העיר כדי שהחסידים לא יוכלו לטבול במקוה כי כידוע היתה קראקא עיר של הרבה מתנגדים שהתגוררו בעיר, ומשום שרצו להתנכל לחסידים סגרו להם על מנעול ובריה את המקוה כדי שלא יוכלו לטבול בהם כדרך של החסידים.

אבל הרה"ק המאור ושמש שלא הסכים לוותר על הטבילה במקוה נכנס וקפץ מתוך חלון צר מאוד וכך טבל עלה ונסתפג.

והחסיד מרן רבינו הרמ"מ לאמור, שאינו מבין כלל כיצד נכנס הרה"ק ה"מאור ושמש" דרך אותו חלון למקוה הנ"ל, כי כלל אינו שייך להיכנס דרך אותו חלון קטן וצר שום אדם.

אמר רבינו הרמ"מ כי "לדבר כזה צריך לזה מסירות נפש של ממש כדי להיכנס לשם".

היחוד הקדוש

עוד סיפר רבינו הרמ"מ סיפור ששמע בעיר קראקא ששם התגורר הרה"ק בעל ה"מאור ושמש" זיע"א. כי באותו לילה שהיהודי הקדוש מפשיסחא זיע"א נסתלק לשמי רום, הסתובב בעל המאור ושמש בחדרו והתבטא שיש ייחוד מיוחד שאותו ייחוד אפשר לכוון רק בארץ ישראל, ובחוץ לארץ אם רוצים לכוון זאת חייבים לבוא לידי מסירות נפש, ורק עם מסירות נפש ניתן לכוון את הייחוד. אנו מכירים את הייחודי הקדוש לעקשן גדול, מי ידע מה הוא עושה שם.

ואכן נודע לאחר מכן שבאותו יום נסתלק היהודי הקדוש ב"ט תשרי חוה"מ סוכות ועלה בסערה השמימא.

פטיירות

ביום המור והגמרה, יום א' תמוז, שבו ירדה השכה גדולה לעולם, ואיבד העולם אחד מהמעמודים הגדולים שעליהם נסמך, נפטר בשיבה טובה ושם טוב, הרה"ק רבי קלונימוס קלמן הלוי אפשטיין זיע"א, בעל מחבר הספר הקדוש "מאור ושמש".

הלווייתו נערכה בעיירה שבה עברו כל שנותיו, העיירה קראקוב, שבה זכה לגלות את ה' ותורתו, שבה התחתן וגילה את החסידות, ובאחרית ימיו היה בה לרבי החסידי הראשון שהפיץ בה את תורת החסידות.

את מקומו בהנהגת העדה המשיך בנו הרה"ק ר' אהרן, שאר בניו והתניו היו אף הם למאורות גדולים, שאורם התפשט בפולין וגליציה. **זיעוב"א**

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

מוקדש לעילוי נשמת

הצדיק רבי מרדכי בן אליהו זע"ל גלב"ע כ"ז סיון זכותו יגן עלינו ועמי"א

אנא הרבו בתפילה על

האשה החשובה מרת אלטא עטיל בת בלומא גיטל תחי'

ברכת מזל טא

הננו מברכים ברכת מזל טוב מעומקא דליבא. לאי גברא רבא ויקרא האבך היק שבחבורה מוכנת בכל מידה ומעלה, אוצר כלי חמדה פא"מ, נכד למרן רבינו הקוה"ט זיע"א ה"ה **הרה"ג ר' משה מרדכי בידרמן שליט"א ממדינת רבי נחמן** להגל הולדת והבסנתו בבשא"ה לבנו **יהושף חיים** יו"ר יעור הש"ת שיובה לריות נחת ולגילה לתורה ולבעל תורה ולחופה ולמעשים טובים. אמן

מזל טוב

לאחי היקר דגול מרובה, הרה"צ ר' משה מרדכי בידרמן שליט"א להגל הולדת הבן, מברך: דוד יצחק יעקב בידרמן - י"ם

מזל טוב וגדיא יאה

בשמחה ובחזרה, נשגר בזאת טנא מלא ברכות, לאחי חסידא ופרישא, אוצר מלא יראת ה', אוצר כלי חמדה, פרי עץ חיים, יו"ש חוב"ט, משנתו נך ונקי, האי גברא רבא פה מפיך מרגליות, משפיע ומורה דרך, הגאון הצדיק פא"מ, **ה"ה מורי רבי נחמן בידרמן שליט"א** בן כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א לרגל שמחת הולדת הנכד הרן הנימול **יהושף חיים** יו"ר בשעטומ"צ בן לבנו האבך החשוב והמפואר, פדע"ה, צנמ"ס, שמו מהללים, **הרה"ג רבי משה מרדכי שליט"א** יה"ר שיובה לריות נחת ממנו ומכל יוצ"ת, ומשמחה זו יושפע לכל ישראל שפע קודש אכ"ה. **המערכת**